

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak : BER 21-006

De aanklager is in beroep gekomen tegen de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 90012:

Datum: 2 april 2021
Wedstrijd: De Ham H1-ZVL-1886 Tetters H1-, gespeeld op 13 maart 2021.
Overweging: De Tuchtcommissie oordeelt dat de aanklager geen separaat signaal heeft bereikt ten aanzien van het vermeende wangedrag van aangeklaagde, waarmee de Tuchtcommissie de klacht niet-ontvankelijk heeft verklaard.
Sanctie: Geen.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 26 april 2021. De commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vice-voorzitter, mr. F.L. Cavalje - van der Ham, lid, en mr. R.A.E. van Noort, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van de aanklager en de stukken in eerste aanleg. Ter zitting van de Commissie van Beroep zijn de aanklager en scheidsrechter E. gehoord.
3. Appellant heeft tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie hoger beroep ingesteld omdat hij van mening is dat de Tuchtcommissie ten onrechte oordeelt dat de aanklager niet-ontvankelijk is, maar tevens overweegt dat aangeklaagde zich niet schuldig heeft gemaakt aan een strafbare handeling.

4. Aan de boordeling van de zaak voorafgaande opmerkingen

- 4.1. Samenhangend met de zaak van 21-005 komt de Commissie van Beroep tot de volgende opmerkingen. De aanklager heeft ingevolge artikel 2.3 van het Reglement L Tuchtrechtspraak van de KNZB (hierna: het L-reglement) de bevoegdheid om – in aanvulling op verzoeken van organen van de KNZB- ook zelfstandig tuchtzaken aanhangig te maken. Nu in het L-reglement geen nadere invulling wordt gegeven aan de praktische uitoefening van deze bevoegdheid van de aanklager, vindt de Commissie van Beroep het nuttig om enige opmerkingen te maken over de gevallen waarin het de aanklager is toegestaan om van deze zelfstandige bevoegdheid gebruik te maken en op basis van welke gronden en in welke omstandigheden de aanklager dat kan. Het gaat bij deze opmerkingen uitsluitend om de bevoegdheid van de aanklager om zelfstandig tuchtzaken aanhangig te maken die verband houden met overtreding van de spelregels als bedoeld in de artikelen 9.1 en 9.2 van het L-reglement.
- 4.2. In artikel 12 van het L-reglement wordt de Procedure aanklacht beschreven. Het eerste lid bepaalt -voor zover hier van belang- dat de scheidsrechter die tijdens een wedstrijd een onder artikel 9 van het L-reglement benoemde overtreding bestraft na de wedstrijd zijn rapportage van het voorval indient via het scheidsrechtersportal. Ook deze handeling geldt als een verzoek aan de aanklager om een zaak aanhangig te maken. In het tweede lid staat dat de aanklager eveneens bevoegd is om op basis van enig ander signaal een zaak aanhangig te maken.
- 4.3. De Commissie van Beroep hanteert als uitgangspunt dat scheidsrechterlijke oordelen in beginsel definitief moeten zijn. Het is immers aan de daartoe deskundige scheidsrechter en niet aan de tuchtrechter om over spelsituaties te oordelen. Dit uitgangspunt draagt voorts bij aan de sportieve rechtszekerheid. Anders gezegd: waterpolowedstrijden dienen in het

zwembad te worden beslist. De Commissie van Beroep is dan ook van oordeel dat de bevoegdheid van de aanklager om op basis van enig ander signaal of een andere omstandigheid ingevolge zijn zelfstandige bevoegdheid op basis van artikel 2.3 van het L-reglement een zaak aanhangig te maken alleen betrekking heeft op niet reeds door de scheidsrechter beoordeelde en tot zijn beoordeling staande overtredingen van de spelregels.

- 4.4. Op het uitgangspunt als verwoord in punt 4.3 van deze uitspraak zijn uitzonderingen mogelijk op basis waarvan de aanklager een klacht kan indienen die betrekking heeft op een wedstrijd situatie. Deze uitzonderingen moeten in toekomstige uitspraken van de Tuchtcommissie en van de Commissie van Beroep nader gestalte krijgen. Uitgangspunt daarbij voor de Commissie van Beroep is dat het uitzonderlijke omstandigheden betreft. Daarvan zou naar het oordeel van de Commissie van Beroep onder meer sprake kunnen zijn indien een speler als gevolg van vermeend wangedrag door de aangeklaagde ernstig (al of niet blijvend) letsel oploopt. In een dergelijke uitzonderlijke omstandigheid prevaleert het belang van de KNZB en de waterpolosport, gezien in het licht van Code Blauw, boven het belang van finaliteit en sportieve rechtszekerheid.
- 4.5. Voor het gestelde in de punten 4.3 en 4.4 van deze uitspraak vindt de Commissie van Beroep onder meer steun in de gevoerde discussie over de rol van de aanklager bij de reglementswijzigingen van het L-reglement in 2020. In het kader van die discussie deelt de Tuchtcommissie in reactie op de opmerkingen van de Adviesraad Reglementszaken ten aanzien van artikel 12 lid 2 van het L-reglement het volgende mede:

“In art 12.2 staat dat de aanklager ook op eigen waarneming een zaak aanhangig kan maken. Dat komt over als een wel heel ruim geformuleerd kader wat de aanklager onbegrensde vrijheid geeft om voorvallen op te pakken en schikkingen aan te bieden dan wel tuchtzaken te starten. Het is niet onze bedoeling dat de aanklager elk weekend naar zwembaden gaat om wedstrijden te bekijken en actief naar mogelijk wangedrag te gaan zoeken. Het doel van deze bepaling is dat de aanklager ook zaken op kan pakken die de scheidsrechter niet heeft gezien of die buiten het domein van een zwembad vallen, bijvoorbeeld de beelden van RTV Utrecht waarop duidelijk te zien is dat een speler zijn tegenstander slaat. Of de speler die op sociale media een bij naam genoemde official helemaal afbrandt.”

5 Beoordeling van de zaak

De ontvankelijkheid van de aanklager

- 5.1. De Commissie van Beroep heeft ter zitting scheidsrechter E. gehoord. Scheidsrechter E. verklaarde dat hij -ook na het zien van de videobeelden- van mening blijft dat aangeklaagde zich niet schuldig heeft gemaakt aan wangedrag. Aangeklaagde hinderde op lompe wijze zijn tegenstander, wat achteraf gezien met een U20 had kunnen worden bestraft. Scheidsrechter E. verklaarde voorts dat tijdens het duel een speler van ZVL in schotpositie lag en dat hij ook daarom niet had gefloten voor een overtreding van aangeklaagde.
- 5.2. Uit de hiervoor onder 5.1 weergegeven verklaring van scheidsrechter E. volgt ondubbelzinnig dat de scheidsrechter de bewegingen van aangeklaagde tijdens de wedstrijd heeft waargenomen en beoordeeld. In een dergelijk geval bestaat er voor de aanklager in beginsel geen ruimte om zelfstandig een zaak aanhangig te maken. De Commissie van Beroep verwijst in dit verband naar de hiervoor onder 4.3 tot en met 4.5 vermelde uitgangspunten. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep doen zich hier geen uitzonderlijke omstandigheden voor als bedoeld onder punt 4.4 van deze uitspraak. De aanklager is dan ook niet-ontvankelijk.

De Commissie van Beroep beslist derhalve als volgt:

De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie onder de aanvulling van de gronden zoals hiervoor weergegeven.

Nieuwegein, 14 mei 2021.

mr. F.W. Drost, vice-voorzitter
mr. F.L. Cavalje-van der Ham, lid
mr. R.A.E. van Noort, fungerend secretaris